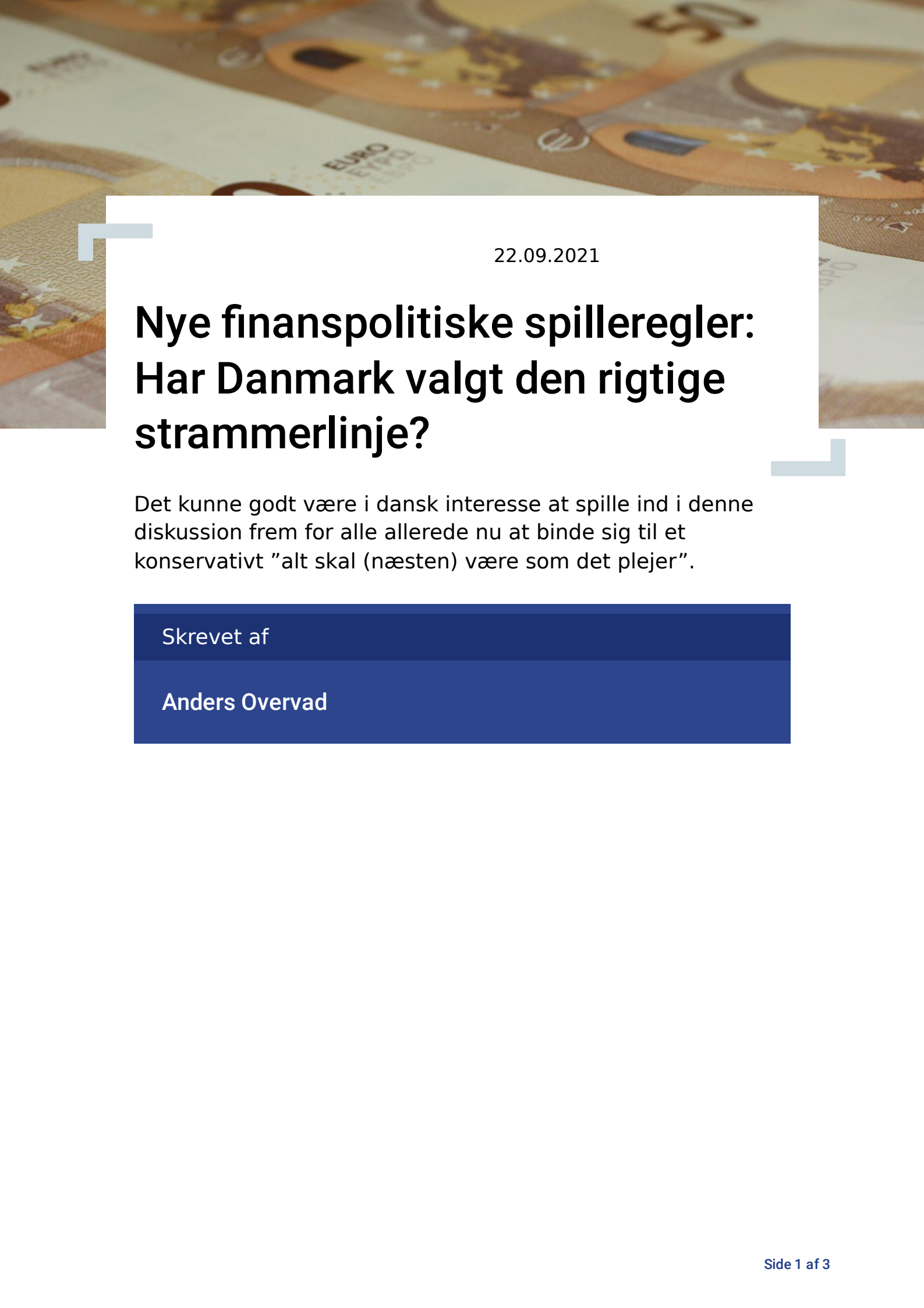

22.09.2021

Nye finanspolitiske spilleregler: Har Danmark valgt den rigtige strammerlinje?

Det kunne godt være i dansk interesse at spille ind i denne diskussion frem for alle allerede nu at binde sig til et konservativt "alt skal (næsten) være som det plejer".

Skrevet af

Anders Overvad

I forrige uge tog Danmark et vigtigt standpunkt i en EU-debat, der indtil videre ikke har fyldt meget herhjemme. Sammen med Østrig, Tjekkiet, Finland, Letland, Holland, Slovakiet og Sverige udsendte de respektive finansministre et brev til Kommissionen, hvor de slog fast, at de ikke ønsker en fornyelse af de finanspolitiske spilleregler i Stabilitets- og Vækstpagten. På den måde spillede de 8 lande ind i en debat, der er (gen)opstået under coronakrisen, hvor alle EU-lande har kørt med store offentlige underskud og forøget deres statsgæld for at holde hånden under økonomierne. De i forvejen gældsplagede sydeuropæiske lande ser derfor gerne en opblødning af reglerne. Det er det ønske, som de 8 lande afviser i deres brev med henvisning til, at sunde offentlige finanser skal være en central søjle i et EU-medlemskab.

De 8 lande – hvoraf tre inkl. Danmark end ikke er medlem af euroen – fylder ikke meget i EU, så alliancen vil bestemt godt kunne bruge hjælp fra Tyskland. Men hvor den tyske linje lander er uvist. SPD og De Grønne er nemlig, i modsætning til CDU/CSU og FDP, fortalere for en opblødning af pagten, så derfor afhænger den tyske position af den fremtidige regeringssammensætning – en langt fra givet størrelse med de sidste ugers tætte meningsmålinger.

Ikke desto mindre har Danmark allerede valgt side, men har den danske regering valgt den mest fornuftige vej at gå? Der er nemlig mange forslag til, hvordan en reform af Stabilitets- og Vækstpagten kunne se ud, og flere interessenter har foreslået, at klimainvesteringer – en dansk mærkesag - ikke skal tælles med i EU-landenes underskudsregnskaber.

En særordning, der ikke automatisk rubricerer klimainvesteringer som gæld, kunne være godt for den grønne omstilling; ikke bare herhjemme, men også i EU. For slet ikke at tale om Danmarks grønne eksport. EU har allerede igennem genopretningsfonden sendt et trecifret mia. beløb til den grønne omstilling, hvilket er mange penge, men næppe nok, hvis vi skal i mål med 2030-målsætningen. Derfor ville det være oplagt blandt andet at se mod statsbudgettet for at sikre tilstrækkelige midler til den grønne omstilling. Fritages klimainvesteringer her, vil der selvfølgelig være en risiko for greenwashing i investeringsprojekter, og det er også svært at forestille sig, at denne undtagelse ikke vil øge kompleksiteten i et allerede kompliceret regelsæt.

Ikke desto mindre kunne det godt være i dansk interesse at spille ind i denne diskussion frem for alle allerede nu at binde sig til et konservativt "alt skal (næsten) være som det plejer". Reglerne er trods alt vedtaget på et tidspunkt, hvor EU-landene ikke havde bundet sig til en grøn omkalfatring af deres samfund. Så måske burde

Danmark indtage en mere imødegående linje – eller i det mindste afvente, hvor en ny tysk regering lægger sig.